

POCZYNIĆ SIĘ (6) *vb pf*

Zawsze się.

o prawdopodobnie jasne (tak w po-).

fut 3 pl poczynią się (1). \diamond *praet 3 pl m pers* poczynili się (1). *subst* poczyniły się (3). \diamond *plusq 3 pl* *subst* poczyniły się były (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Powstać, utworzyć się, ukazać się (o wielu); *fieri Vulg, PolAnt* (6) :

poczynić się z czego (2): ábowiem przez piałki wielkie iechać muśi/ ktore/ gdy wiátry íobie przeciwnie powtáną/ porufzą/ on piałek/ iż íie íniego poczynią gory wielkie *BielKron* 456v, 342v.

poczynić się na kim, na czym (a. *po czym*) (4): Tedy poczyniły íie wrzody/ przyłzczow nádętych ná ludziech y w bydle *Leop Ex* 9/10; A poczynili íie ná nich ná wrotách páłacu Cheruwowie/ y páłmy/ íáko íie poczyniły były po íciánách *BudBib Ez* 41/25; *SkarŻyw* 29.

Synonimy: poczyć się, powstać.

Formacje współrdzenne cf CZYNIĆ SIĘ.

KW, MM